

Список використаних джерел:

1. Кравченко О.М. Гармонізація економічних відносин між учасниками ринку продукції тваринництва : монографія. Харків: Смугаста типографія, 2020. 340 с.; 2. Батюк Л. Боргова залежність і девальваційний цикл в українській економіці. *Agricultural and Resource Economics*. 2020. Vol. 6. No. 1. Pp. 91–100. URL: <http://are-journal.com>.; 2. Кравченко О.М., Нетецький Л.Г. Трансмисія ціни між учасниками агропродовольчого ланцюга продукції скотарства. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства. Сер. Економічні науки*. 2019. Вип. 206. С. 98-113.

Кушнірук В. С., канд. екон. наук, доцент
Балицька Д. О., здобувачка вищої освіти ступеня бакалавр
Миколаївський національний аграрний університет, Україна

Планування інноваційної діяльності підприємства

В нинішніх умовах інноваційна діяльність виступає головною умовою розвитку підприємств, рівня їх конкурентоздатності та успіху в фінансовій сфері. Так як впровадження інновацій завжди має високий рівень невизначеності, один з дієвих методів зниження ризиків, пов'язаних з контролем реалізації інновацій на підприємствах, є планування. Саме планування дає змогу збудувати модель впровадження інновацій, виявляти потенційні загрози та розробити комплекс заходів для протидії та забезпечити позитивний ефект від провадження інноваційної діяльності [1].

Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність», під терміном «інноваційна діяльність» слід розуміти перелік заходів, що спрямовані на створення, введення, розповсюдження та реалізацію інновацій, маючи на меті одержання комерційного та соціального ефекту, що відбувається через реалізацію інвестицій, вкладених в об'єкти інноваційної діяльності [2].

Планування, у контексті інноваційного менеджменту, полягає у визначенні основних напрямів та пропорцій інноваційної діяльності відповідно до прогнозів, цілей розвитку, доступних ресурсів, потенціалу організації та попиту на ринку. Ця функція включає в себе розробку планових завдань для інноваційного процесу, а також їхнє впровадження у практику.

Функція планування полягає у розробці докладних планів інноваційної діяльності, які включають визначення цілей, розподіл завдань між структурними підрозділами та виконавцями, визначення необхідних ресурсів, встановлення часових рамок для проектів та програм, які будуть реалізовані протягом певного періоду [3].

Інноваційна політика підприємства повинна спрямовуватись на встановлення та втілення цілей інноваційної діяльності та створення механізмів для підтримки пріоритетних програм та інноваційних проектів. Для досягнення успіху в цій сфері важливо керуватися принципами цілеспрямованості,

пріоритетності, альтернативності стратегічних рішень, адаптивності, обґрунтованості та комплексності.

Ознакою успішного управління є не лише створення адекватної стратегії, а й її ефективне впровадження, що є неможливо без ретельного розгляду питань фінансування інноваційних ініціатив підприємства. На цьому етапі важливо не лише оцінити ефективність інноваційних проектів, а й скласти детальний фінансовий план та оптимальний портфель проектів. Також необхідно оцінити ефективність використання різних джерел фінансування.

Після аналізу інноваційного потенціалу та завершення стратегічного планування на всіх рівнях управління підприємством, а також після вибору основної стратегії, необхідно приступити до її реалізації. Але перед цим слід провести аналіз ризиків, оскільки інноваційна діяльність часто пов'язана з великою невизначеністю. На цьому етапі важливо виявити, описати й оцінити ризики, визначити ймовірність їх виникнення та можливі наслідки. Також важливо визначити відповідальність зацікавлених сторін у керуванні ризиками та створити «карту ризиків», яка систематизує їх за ступенем суттєвості та ймовірністю.

Зараз найбільш важливим завданням є підвищення рівня інноваційної активності у підприємств, впровадження інноваційних продуктів та енергоефективних технологій у виробництво. У сучасній ринковій економіці перевагу отримують ті компанії, які активно використовують новаторські рішення [4].

Отже, шляхом розширення ринку збуту та завоювання нових сегментів можна зайняти тимчасове лідерство на ринку за допомогою нової продукції. Проте, при впровадженні стратегії інноваційного розвитку та виробництва нових продуктів можуть виникати проблеми з реалізацією неуспішних інноваційних проектів. Розробка системи планування на підприємствах допоможе уникнути цих проблем.

Тому, планування в інноваційному менеджменті є ключовим елементом успішного впровадження інновацій та забезпечує конкурентні переваги підприємства на ринку.

Список використаних джерел:

1. Кравченко О., Кичигін А. Планування інновацій підприємств в умовах ринкової економіки. *«Адаптивне управління: теорія і практика»*. Серія «Економіка». Випуск 16(32). 2023. DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-16\(32\)-04.](https://doi.org/10.33296/2707-0654-16(32)-04.); 2. Діденко Є.О., Андрушко А.А. Основи стратегічного планування інноваційного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. №11. 2018. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2018.11.67.>; 3. Планування інноваційної діяльності. URL: https://pidru4niki.com/13211207/ekonomika/planuvannya_innovatsiyanoi_diyalnosti (дата звернення: 03.02.2024); 4. Стеценко О., Салоїд С. Планування освоєння виробництва інноваційної продукції на металургійному підприємстві. Мат. III Міжнар. наук.-практ. конф. "Бізнес, Інновації, Менеджмент: Проблеми Та Перспективи". 2022. С. 105-106; 5. Сирцева С.В., Кушнірук В.С., Бондаренко І.О. Управлінський облік як основа

контролінгу в системі управління аграрними підприємствами [Електронний ресурс]. *Інфраструктура ринку*. №31. С. 763–767. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2019/31_2019_ukr/117.pdf; 6. Кушнірук В.С., Величко О.В., Коваль О.Д. Управління бізнес-процесами в готельно-ресторанному бізнесі. *Економіка та суспільство*. 2023. № 47. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-65>.

**Лазаренко В.І., д-р філософії (Phd) в галузі економіки
Інститут агроекології і природокористування НААН**

Проблеми досягнення цілей сталого розвитку України в сучасних умовах

Цілі сталого розвитку є важливим інструментом для забезпечення ефективного розвитку України в умовах війни. Деякі можливі цілі включають забезпечення стабільності та миру, захист навколишнього середовища, підвищення якості освіти та здоров'я населення, розвиток інфраструктури та підтримка економічного зростання. Нинішні проблеми досягнення цілей сталого розвитку для України включають в себе недостатню ефективність управління ресурсами, забруднення довкілля, нерівність у доступі до освіти та охорони здоров'я, а також відсутність інфраструктури для впровадження зелених технологій.

«Сталий розвиток» має на меті досягнення збалансованого поєднання економічного прогресу, соціального благополуччя та охорони навколишнього середовища. Однак в Україні стикаються з низьким рівнем усвідомленості щодо необхідності та важливості цього процесу, що призводить до суттєвих труднощів у його реалізації. Однією з основних проблем є недостатня державна підтримка та фінансування проектів із сталого розвитку. Малий обсяг виділених коштів знижує можливості для проведення досліджень, розробки та впровадження нових технологій, а також для навчання та підвищення кваліфікації фахівців у цій галузі. Крім того, відсутність довгострокової стратегії стійкого розвитку призводить до недостатньої координації та планування дій, а також до неефективного використання ресурсів.

Іншою важливою проблемою є слабкість інституційного та правового механізму у сфері сталого розвитку. Відсутність чітких та ефективних нормативних актів та можливості їх реалізації сприяють невизначеності та свавіллю у діях державних та приватних структур. На жаль, така ситуація створює сприятливі умови для корупції, недотримання екологічних стандартів та небажання робити відповідальні кроки у реалізації сталого розвитку.

Паралельно з цим, недостатнє усвідомлення та розуміння населенням важливості збереження довкілля та раціонального використання ресурсів також є значною проблемою. Поширене ставлення до довкілля як до нескінченного джерела ресурсів, а також відсутність екологічної грамотності та енергозберігаючих навичок серед населення позбавляє нас можливості досягти сталого розвитку. Необхідно проводити широкомасштабну роботу щодо